

[Inge Krogh]

men et overvældende flertal vil stemme for lovforslaget.

Ib Christensen (DR):

Dødsstraffen er uigenkaldelig, den er barbarisk, den er forældet, den er ikke værdig for et moderne retssamfund, dens præventive virkning er tvivlsom eller findes ikke. Vi kan bare se på lande som USA og andre, hvor man endnu har dødsstraf, og hvor voldskriminaliteten er langt værre end i lande, der ikke har den som sanktionsmiddel.

De ekstraordinære forhold, som dannede baggrunden for loven af 1952, ligger så langt tilbage i tiden, så det ikke rigtig har relevans at drage dem frem. Tiden er en anden, og forholdene har ændret sig. I øvrigt er det min opfattelse, at det ikke på forhånd er muligt at lovgive om så ekstraordinære forhold som krig og besættelse.

Retsforbundets folketingsgruppe kan på baggrund af disse bemærkninger støtte forslaget om afskaffelse af de sidste rester af dødsstraf. Efter de ordførertaler, der indtil nu er holdt, er der grund til at tro, at der vil være et betragteligt flertal for en sådan afskaffelse af den sidste rest af dødsstraffen.

Sidste gang, i 1974, faldt forslaget jo kun, fordi der var et ret stort mandefald i de daværende forslagsstilleres folketingsgruppe, nemlig den socialdemokratiske gruppe. Denne gang håber jeg, at man derfra såvel som fra de andre folketingsgrupper møder fuldtaligt, sådan at vi kan vedtage dette lovforslag med et betydeligt flertal.

Wilhelm (VS):

Jeg mener, at det, som der står i det sidste punktum i bemærkningerne, er dødsstraffen som princip, man opfordrer folketinget til at tage stilling til.

Derom kan jeg sige, at hele VS principielt er modstandere af dødsstraffen. Vi mener, at vi bør følge de 9 andre lande, der allerede totalt har afskaffet denne sanktionsmulighed, deriblandt Sverige og Finland.

Vi mener samtidig, som jeg har sagt det før, at dette forpligter os til ikke at genindføre dødsstraffen med tilbagevirkende kraft, som det skete i 1945. Det er selvfølgelig enklere for de grupper, hvor det er hele partiet, der står bag tilslutningen til dette forslag,

end for de partier, der er delt på spørgsmålet.

Hvis man endelig skulle se praktisk på det, som nogle har været inde på, så vil jeg sige, at jeg finder, erfaringerne fra årene efter 1945 er de dårligst tænkelige. Erfaringerne viser, at det var de sager, der hurtigt kunne afgøres, hvor man faktisk også fik eksekveret nogle dødsdomme, mens de langt alvorligere sager, som trak ud på grund af deres tilsyneladende komplicerethed, først blev afgjort, da hetzbølgen havde lagt sig, og da man ikke følte det samme opinionspres for en dødsstraf. Det er klart, at det er en anden situation med en definitiv sanktion som denne, end det ville have været med en mere traditionel sanktionsform.

Det tilsiger, at netop lovgiverne forsøger, selv om erfaringerne ikke er særlig gode, at holde hovedet koldt over for disse situationer, som kan opstå.

Jeg vil gerne udtrykke min uforbeholdne anerkendelse af, at justitsministeren langt om længe i sin redegørelse kom frem til at udtrykke et klart personligt standpunkt til dette forslag.

Jeg vil endelig sige til de partier, der erklærer, at de er delt i spørgsmålet, at det er her, problemet kommer om lovgivning med tilbagevirkende kraft. Jeg synes egentlig godt, vi kunne forlange, at ordførerne for de partier – ligesom vi andre er i stand til det – sagde: o.k., vi er delt i dette spørgsmål, vi er uenige om det, eller måske er hele gruppen imod forslaget, men hvis det vedtages, vil man også fra de partier afstå fra at gennemføre nogen lovgivning med tilbagevirkende kraft. Så bortfalder i virkeligheden det eneste argument, som hr. Arne Christiansen havde i denne sag, når det kom til stykket.

Nathalie Lind (V):

Der er medlemmer i mit parti, som vil kunne støtte det fremsatte lovforslag. Vi havde en lang debat om det i 1973, og allerede dengang gav jeg udtryk for, at jeg og de medlemmer, der er enige med mig, af principielle grunde var imod dødsstraf. Jeg synes, det er rigtigt, at folketinget nu får en lejlighed til at tage stilling til dette. Som bekendt bortfaldt et oppositionsforslag i 1974, fordi der var stemmelighed. Jeg skal ikke gentage de argumenter, der har været fremført, her.